

[Tove Lindbo Larsen]

»Vil ministeren ændre reglerne om salg af helseprodukter, således at producent og forhandler ikke kan være i tvivl om ret og pligt?«

Begrundelse

Den landsomfattende undersøgelse af salgsmetoder og salg af helseprodukter er gennemført med afsløring af ca. 600 ulovlige helseprodukter, beskrives det i Jyllands-Posten den 9. juli 1987.

Det er ret foruroligende at konstatere, hvad en forbruger kan blive udsat for. Det anføres endvidere, at det skulle være vanskeligt at få præcise anvisninger fra centrale myndigheder. Udtalelsen kommer fra en af landets stadsdyrlæger. Dette kunne tyde på, at reglerne ikke er præcise nok eller ikke tilstrækkelig velkendte.

Hovedsigtet må være, at forbrugerne ikke bibringes en falsk tryghed.

Svar (21/7 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der findes ingen specielle regler for helsekostprodukter, der forhandles som levnedsmidler. Salg af disse produkter skal ligesom forhandling af alle andre levnedsmidler ske under overholdelse af Levnedsmiddeloven og de med hjemmel i loven fastsatte regler. Det er min opfattelse, at producenter og forhandlere af helsekostprodukter ikke kan være i tvivl om ret og pligt, hvis de sætter sig ind i reglerne. Jeg ser i øvrigt ingen grund til at ændre disse.

I begrundelsen for det rejste spørgsmål henvises til en landsomfattende undersøgelse af salgsmetoder og salg af helseprodukter. Det, der er tale om, er en landsdækkende kontrolkampagne udført af levnedsmiddelkontrollenhederne og koordineret af Levnedsmiddelstyrelsen. Kampagnen er tilrettelagt af Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Levnedsmiddelstyrelsen med det formål at komme ulovligheder på helsekostområdet til livs.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 182 af 1. november 1985 i forbindelse med Levnedsmiddelstyrelsens 2. delrapport om helsekostforretningers varesortiment, er det efter min opfattelse ikke ændrede regler, der skal til, for at forbrugerne kan føle sig tryg-

ge, men en styrket indsats på kontrolsiden. Jeg synes, det er en glimrende kontrolform, kommunerne og Levnedsmiddelstyrelsen her anvender for at få stoppet ulovligheder på helsekostområdet – til gavn både for forbrugerne og den seriøse del af helsebranchen. Jeg kan oplyse, at denne kontrolkampagne ikke er den første inden for levnedsmiddelkontrollsystemet. Tidligere er gennemført importkontrolkampagner af bl.a. chokoladearter, grøntkonserver og sukkervarer.

Spm. nr. S 1439

Til *indenrigsministeren* (10/7 87) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren foranledige, at sygehuses indberetning om uheld og næsten-uheld i forbindelse med medikoteknisk udstyr bliver obligatorisk?«

Begrundelse

En artikel i Ingeniøren nr. 27 af 3. juli 1987 henviser til Dansk Sygehus Instituts oplysning om, at der kun er indberettet fire tilfælde af uheld med medikoteknisk udstyr på 15 måneder.

DSI samarbejder med tilsvarende organisationer i Norge og Sverige. Disse har i en periode af samme længde henholdsvis 150 og 200 anmeldelser. Den frivillige indberetningsordning i Danmark må formodes at have slået fejl. Sundhedsstyrelsen og DSI anmodede sygehusene om fra 1. januar 1986 at indberette alle uheld og næsten-uheld i forbindelse med medikoteknisk udstyr. Indberetningerne har ikke til formål at hænge nogen ud, men skulle derimod være en hjælp til forbedring af det tekniske udstyr og indhøstning af erfaringer, som i det hele vil gavne patienterne.

Svar (20/7 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

I 1983 indledtes et nordisk samarbejde om medikoteknisk sikkerhed. På baggrund af de erfaringer, man havde om medikoteknisk sikkerhed, og ved en gennemgang af erstatningssager på landsplan blev det skønnet, at den medikotekniske sikkerhed i Danmark er god. Man var dog fra dansk side interesseret